Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 17. září 1974

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se vnějších výčnělků motorových vozidel

(74/483/EHS)

(Úř. věst. L 266, 2.10.1974, s. 4)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise ze dne 18. dubna 1979	L 128	1	26.5.1979
►**M2**	Směrnice Rady 87/354/EHS, ze dne 25. června 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Španělska a Portugalska	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 17. září 1974

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se vnějších výčnělků motorových vozidel

(74/483/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na její článek 100,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru,

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle určitých vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na vnější výčnělky;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možno použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkající se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ([2]);

vzhledem k tomu, že je žádoucí vzít v úvahu technické požadavky přijaté Evropskou hospodářskou komisí Organizace spojených národů v jejím předpisu č. 26 (Jednotná ustanovení pro schvalování typu vozidel z hlediska jejich vnějších výčnělků) ([3]) který je přílohou Dohody ze dne 20. března 1958 o přijetí jednotných podmínek pro schvalování typu a vzájemné uznávání schválení typu výstroje a dílů motorových vozidel;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky vztahují na motorová vozidla kategorie M_1 podle mezinárodní klasifikace motorových vozidel uvedené v příloze I směrnice 70/156/EHS;

vzhledem k tomu, že sbližování vnitrostátních právních předpisů týkajících se motorových vozidel předpokládá, že členské státy budou vzájemně uznávat kontroly provedené kterýmkoli z nich podle společných požadavků; že má-li tento systém řádně fungovat, musí tyto požadavky uplatňovat všechny členské státy od téhož dne,

([1]) Úř. věst. C 55, 13.5.1974, s. 14.
([2]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.
([3]) Evropská hospodářská komise, dokument E/ECE/324 / E/ECE/TRANS/505 Rev. 1, Dopl. 25.

▼B

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo kategorie M_1 (definované v příloze I směrnice 70/156/EHS) určené k provozu na pozemních komunikacích, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h.

▼M1

Článek 2

Členské státy nesmějí z důvodů týkajících se vnějších výčnělků odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla nebo určitý typ držáků zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem a vysílání jako samostatný technický celek, pokud

— vozidlo splňuje požadavky příloh I a II z hlediska vnějších výčnělků,

— držáky zavazadel, nosiče lyží nebo antény pro rádiový příjem a vysílání jako samostatné technické celky ve smyslu článku 9a směrnice 70/156/EHS splňují požadavky přílohy I.

Článek 3

1. Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat registraci, prodej, uvedení do provozu nebo užívání vozidla z důvodů týkajících se vnějších výčnělků, pokud tyto výčnělky splňují požadavky příloh I a II.

2. Členské státy nesmějí zakázat uvedení na trh nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem a vysílání jako samostatných technických celků ve smyslu článku 9a směrnice 70/156/EHS z důvodů týkajících se vnějších výčnělků, jestliže odpovídají ve smyslu článku 2 typu, pro který bylo uděleno schválení typu.

Článek 4

Členský stát, který udělí schválení typu, přijme nezbytná opatření, aby byl informován o každé úpravě konstrukční části nebo vlastností uvedených v bodě 2.2 přílohy I. Příslušné orgány dotyčného členského státu posoudí, zda je nutné provést na změněném typu nové zkoušky a vystavit nový protokol. Změna se nepovolí, jestliže se při těchto zkouškách prokáže nesplnění požadavků této směrnice.

▼B

Článek 5

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh I, II a III technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 6

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 1. června 1975 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. října 1975.

2. Po oznámení této směrnice uvědomí členské státy v dostatečném časovém předstihu Komisi také o všech návrzích právních a správních

▼B

předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, a to tak, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

OBECNĚ, DEFINICE, ŽÁDOSTI O EHS SCHVÁLENÍ TYPU, EHS SCHVÁLENÍ TYPU, OBECNÉ POŽADAVKY, ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY, SHODNOST VÝROBY

1. OBECNĚ

▼M1

1.1 Tato příloha se nevztahuje na vnější zpětná zrcátka nebo kouli tažných zařízení.

▼B

1.2 Účelem těchto požadavků je snížit nebezpečí nebo vážnost zranění osoby, na kterou v případě srážky narazí karoserie nebo která se po karoserii smýká. ►M1 Toto platí, když vozidlo stojí i když se pohybuje. ◄

2. DEFINICE

Pro účely této směrnice se rozumí:

2.1 „schválením typu vozidla“ schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků;

2.2 „typem vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků“ kategorie motorových vozidel, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako je tvar nebo materiál vnějšího povrchu;

▼M1

2.3 „vnějším povrchem“ se rozumí vnějšek vozidla zahrnující kapotu, víko zavazadlového prostoru, dveře, blatníky, střechu, zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci a viditelné výztužné komponenty;

2.4 „podlahovou čárou“ se rozumí čára definovaná takto:

kolem naloženého vozidla se postupně posunuje kužel se svislou osou, jehož výška není stanovena, a s polovičním vrcholovým úhlem 30° takovým způsobem, že se dotýká stále a co možno nejníže vnějšího povrchu vozidla. Podlahová čára je geometrickým místem těchto bodů dotyku. Při stanovení podlahové čáry se neberou v úvahu opěry pro zvedák, výfukové trubky nebo kola. Mezery podběhů kol se předpokládají vyplněné imaginárním povrchem tvořícím plynulé pokračování okolního vnějšího povrchu. Při stanovení podlahové čáry se berou v úvahu nárazníky na obou koncích vozidla. V případě konkrétního vozidla může stopa podlahové čáry probíhat na kraji průřezu nárazníku nebo na panelu karoserie pod nárazníkem. Vyskytnou-li se dva nebo více bodů styku současně, použije se ke stanovení podlahové čáry nižší bod styku;

2.5 „poloměrem zaoblení“ se rozumí poloměr oblouku kružnice, která se co nejvíce blíží zaoblenému tvaru uvažované součásti;

2.6 „naloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo naložené na maximální technicky přípustnou hmotnost. Vozidla vybavená hydropneumatickým, hydraulickým nebo pneumatickým zavěšením kol nebo zařízením pro automatickou regulaci výšky podle nákladu musí být zkoušena při nejnepříznivějším stavu pro běžnou jízdu uvedeném výrobcem;

▼M1

2.7 „vnějším okrajem“ vozidla se rozumí, ve vztahu k bokům vozidla, rovina rovnoběžná se střední podélnou rovinou vozidla dotýkající se jeho vnějšího bočního okraje a ve vztahu k přednímu a zadnímu konci vertikální příčná rovina vozidla dotýkající se jeho vnějšího předního a zadního okraje, přičemž se nebere v úvahu vyčnívání

2.7.1 pneumatik blízko jejich bodu styku s vozovkou a přípojky pro měřiče huštění pneumatik;

2.7.2 jakéhokoliv protiskluzového zařízení, které smí být montováno na kola;

2.7.3 zpětných zrcátek;

2.7.4 bočních směrových svítilen, doplňkových obrysových svítilen, předních a zadních obrysových svítilen a parkovacích svítilen;

2.7.5 ve vztahu ke koncům přídě a zádě částí montovaných na nárazníčích, tažných zařízení a výfukových trubek;

2.8 „rozměrem vyčnívání“ součásti montované na panelu se rozumí rozměr stanovený metodou popsanou v příloze II bodu 2;

2.9 „jmenovitou čárou panelu“ se rozumí čára jdoucí dvěma body reprezentovanými polohou středu koule, když se její povrch poprvé a pak naposledy dotýká součástí při postupu měření popsaném v příloze II bod 2.2.

3. ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU

3.1 **Žádost o EHS schválení typu z hlediska jeho vnějších výčnělků**

3.1.1 Žádost o EHS schválení typu pro typ vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.

3.1.2 K žádosti musejí být přiloženy následující dokumenty v trojím vyhotovení:

3.1.2.1 fotografie přední, zadní a boční části vozidla pořízené v úhlu 30° až 45° ke svislé podélné střední rovině vozidla;

3.1.2.2 výkresy nárazníků;

3.1.2.3 v případě potřeby výkresy specifických vnějších výčnělků a určitých řezů vnějšího povrchu uvedených v bodě 6.9.1.

3.1.3 Technické zkušebně se předloží vozidlo představující typ vozidla, který se má schvalovat. Na žádost technické zkušebny se rovněž předloží specifické součásti nebo vzorky použitých materiálů.

3.2 **Žádost o EHS schválení typu držáků zavazadel, nosičů lyží a antén pro rádiový příjem a vysílání, považovaných za samostatné technické celky**

3.2.1 Žádosti o EHS schválení typu držáků zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro radiový příjem nebo vysílání považovaných za samostatné technické celky ve smyslu článku 9a směrnice 70/156/EHS podává výrobce vozidla nebo výrobce výše zmíněných technických celků nebo jejich pověřený zástupce.

3.2.2 Pro každý typ kteréhokoli ze zařízení zmíněných v bodě 3.2.1 výše se k žádosti přiloží:

3.2.2.1 trojmo vyhotovení dokumentů uvádějících technické vlastnosti samostatného technického celku a návody k montáži dodávanými s každým prodaným samostatným technickým celkem;

▼M1

3.2.2.2 vzorek typu samostatného technického celku. Pokud to příslušný orgán považuje za potřebné, může požadovat další vzorek. Vzorky musejí být jasně a nesmazatelně označeny značkou uvedenou v čl. 9a odst. 3 směrnice 701/156/EHS. Na držácích zavazadel a nosičů lyží musejí být místo pro pozdější povinné vyznačení čísla EHS schválení typu. Před číslem schválení typu musí být mezinárodní rozlišovací písmeno (písmena) státu, který udělil schválení typu ►A1 (1) ◄.

4. EHS schválení typu

(4.1)

(4.2)

(4.3)

(4.4)

(4.4.1)

(4.4.2)

(4.5)

4.6 Formulář podle vzoru v příloze III se připojí k certifikátu EHS schválení typu.

4.6.1 Jestliže bylo na žádost podle bodu 3.1 uděleno schválení typu, připojí se k certifikátu schválení typu formulář podle vzoru v příloze III.

4.6.2 Jestliže bylo na žádost podle bodu 3.2 uděleno schválení typu, připojí se k certifikátu schválení typu formulář podle vzoru v příloze IV.

4.6.3 Pokud je v žádosti podle bodu 3.1 odkaz na formulář podle vzoru v příloze IV, omezí se odpovídajícím způsobem rozsah zkoušky vozidla z hlediska vnějších výčnělků. V takových případech musí být k certifikátu schválení typu pro vozidlo přiloženo vyhotovení certifikátu schválení typu pro samostatný technický celek.

▼B

5. OBECNÉ POŽADAVKY

5.1 Tato příloha se nevztahuje na části na vnějším povrchu, které při naloženém vozidle, se všemi dveřmi, okny a přístupovými víky atd. v zavřené poloze jsou:

5.1.1 ve výšce větší než 2 m; nebo

5.1.2 pod podlahovou čárou; nebo

▼M1

5.1.3 umístěny tak, že jak za statických podmínek, tak i když jsou v činnosti, není možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm.

▼B

5.2 Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoli špičaté nebo ostré části nebo jakékoli výčnělky takového tvaru, rozměrů, směru nebo tvrdosti, které by mohly zvyšovat nebezpečí nebo vážnost poranění osoby, na kterou v případě srážky karoserie narazí nebo která se po karoserii smýká.

5.3 Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoliv části, které by mohly zachytit pěší, cyklisty nebo motocyklisty.

▼M1

5.4 Žádná vyčnívající část vnějšího povrchu nesmí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm. Tento požadavek se netýká částí vnějšího povrchu, které vyčnívají méně než 5 mm, avšak rohy takových částí směřující ven musejí být ztupeny, kromě částí vyčnívajících méně než 1,5 mm.

(1) B = Belgie, D = Německo, DK = Dánsko, E = Španělsko, F = Francie, ►M2 EL = Řecko ◄, I = Itálie, IRL = Irsko, L = Lucembursko, NL = Nizozemsko, P = Portugalsko, UK = Spojené království ►A2 , 12 = Rakousko, 17 = Finsko, 5 = Švédsko, ◄ ►A3 8 = Českou republiku, 29 = Estonsko, CY = Kypr, 32 = Lotyšsko, 36 = Litvu, 7 = Maďarsko, MT = Maltu, 20 = Polsko, 26 = Slovinsko, 27 = Slovensko, ◄ ►M3 34 = Bulharsko, 19 = Rumunsko. ◄

▼B

5.5 Vyčnívající části vnějšího povrchu zhotovené z materiálu o tvrdosti nepřesahující 60 Shore A mohou mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm. ►M1 Měření tvrdosti se provede na součásti tak, jak je instalována na vozidle. Pokud není možno provést měření tvrdosti postupem Shore A, použijí se k posouzení srovnatelná měření. ◄

▼M1

5.6 Požadavky bodů 5.1 až 5.5 platí navíc ke zvláštním požadavkům následujícího bodu 6, není-li ve zvláštních požadavcích výslovně stanoveno jinak.

▼B

6. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY

6.1 **Ozdoby**

6.1.1 Přidané ozdoby, které vyčnívají více než 10 mm nad jejich podklad, se musí dát zatlačit, oddělit nebo ohnout silou 10 daN působící na jejich nejvíce vyčnívající bod v kterémkoli směru v rovině přibližně rovnoběžné s povrchem, na kterém jsou namontovány. Tato ustanovení neplatí pro ozdoby na mřížkách chladičů, na něž se vztahují pouze obecné požadavky uvedené v bodě 5. ►M1 K působení sílou 10 daN se použije na konci zploštělé beranidlo o průměru nejvýše 50 mm. Pokud to není možné, použije se rovnocenná metoda. Po zatlačení, oddělení nebo ohnutí ozdob nesmějí zbývající výčnělky vyčnívat více než o 10 mm. Tyto výčnělky musejí v každém případě splňovat ustanovení bodu 5.2. Jestliže je ozdoba namontována na podklad, považuje se tento podklad za náležející k ozdobě, nikoli za nosný povrch. ◄

6.1.2 Ochranných pásů nebo krytů na vnějším povrchu se netýkají požadavky uvedené v předchozím bodě 6.1.1. Musí však být pevně uchyceny k vozidlu.

▼M1

_____

▼B

6.2 **Světlomety**

6.2.1 Vyčnívající štítky a obruby na světlometech jsou přípustné za předpokladu, že jejich vyčnívání, měřené od vnější průhledné plochy světlometu, nepřesahuje 30 mm a že jejich poloměr zaoblení je všude nejméně 2,5 mm. ►M1 V případě světlometu namontovaného za přídavný průhledný povrch se výčnělek měří od nejvzdálenějšího průhledného povrchu. Výčnělky se určují metodou popsanou v bodě 3 přílohy II. ◄

6.2.2 Zatažitelné světlomety musí splňovat požadavky předchozího bodu 6.2.1, a to v provozní i zatažené poloze.

▼M1

6.2.3 Bod 6.2.1 se nevztahuje na světlomety, které jsou zapuštěny do karoserie nebo které jsou karoserií „překryty“, jestliže karoserie splňuje požadavky uvedené v bodě 6.9.1.

▼B

6.3 **Mřížky a vstupní mezery**

▼M1

6.3.1 Požadavky uvedené v bodě 5.4 se netýkají mezer mezi pevnými nebo pohyblivými prvky, včetně těch, které tvoří část mřížek pro vstup nebo výstup vzduchu a mřížek chladiče, za předpokladu, že vzdálenost mezi sousedními prvky nepřesahuje 40 mm, a za předpokladu, že mřížky a mezery jsou funkční. Pro mezery mezi 40 mm a 25 mm musí být poloměr zaoblení 1 mm nebo větší. Jestliže však vzdálenost mezi dvěma sousedními prvky je rovna 25 mm nebo menší, nesmí být poloměr zaoblení vnějších ploch prvků menší než 0,5 mm. Vzdálenost mezi dvěma sousedními prvky mřížek a mezerami se určuje metodou popsanou v bodě 4 přílohy II.

▼B

6.3.2 Spojení předních a bočních ploch každého prvku tvořícího mřížku nebo mezeru musí být ztupeno.

▼B

6.4 **Stírače čelního skla**

▼M1

6.4.1 Uchycení stíračů čelního skla musí být takové, že hřídel stírače je opatřen ochranným pouzdrem s poloměrem zaoblení splňujícím požadavky uvedené v bodě 5.4 a koncovou povrchovou plochou alespoň 150 mm^2. Okrouhlé kryty musí mít průmět vyčnívající plochy nejméně 150 mm^2, měřeno nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu. Tyto požadavky musejí splňovat stírače zadních skel a stírače světlometů.

6.4.2 Bod 5.4 neplatí pro stírátka stíračů nebo pro jakékoli nosné členy. Tyto prvky však musejí být vyrobeny tak, aby neměly ostré hrany nebo špičaté nebo řezající části.

▼B

6.5 **Nárazníky**

▼M1

6.5.1 Konce nárazníků musí být zahnuté dovnitř k vnějšímu povrchu za účelem minimalizace nebezpečí zachycení. Tento požadavek se považuje za splněný, je-li nárazník buď zapuštěn do vybrání nebo je součástí karoserie, nebo je konec nárazníku zahnut dovnitř tak, že se jej nelze dotknout koulí o průměru 100 mm a mezera mezi koncem nárazníku a přilehlými částmi karoserie nepřesahuje 20 mm.

▼B

6.5.2 Součásti nárazníku musí být zkonstruovány tak, aby všechny tuhé části jejich povrchu směřující ven měly zaoblení s poloměrem alespoň 5 mm.

▼M1

6.5.3 Bod 6.5.2 se nevztahuje na části na nárazníku nebo části nárazníku nebo pro vložky nárazníku, které vyčnívají méně než 5 mm, zejména pro kryty spojů a trysky ostřikovačů světlometů; hrany takových částí, které směřují ven, musejí však být ztupeny, kromě částí, které vyčnívají méně než 1,5 mm.

6.6 **Kliky, závěsy a tlačítka dveří, zavazadlových prostorů a vík, víčka a kryty plnicích hrdel palivových nádrží**

6.6.1 Výčnělky nesmějí přesahovat 40 mm v případě klik dveří nebo zavazadlového prostoru a 30 mm v ostatních případech.

6.6.2 Jestliže se kliky bočních dveří otáčejí, když jsou v činnosti, musejí splňovat jeden nebo druhý z následujících požadavků:

6.6.2.1 V případě klik, které se otáčejí rovnoběžně s rovinou dveří, musí otevřený konec klik směřovat dozadu. Konec takových klik musí být zahnut nazpět k rovině dveří a zabudován do ochranného prvku nebo do vybrání.

6.6.2.2 Kliky, které se otáčejí směrem ven kterýmkoli směrem jiným než rovnoběžným s rovinou dveří, musí být, jsou-li v uzavřené poloze, obklopeny ochranným prvkem nebo být zapuštěny do vybrání. Otevřený konec musí směřovat buď dozadu, nebo dolů.

Kliky, které nesplňují tuto poslední podmínku, mohou však být schváleny jestliže:

— mají nezávislý vratný mechanismus,

— selže-li vratný mechanismus, nesmějí vyčnívat více než 15 mm,

— vyhovují v otevřené poloze ustanovením bodu 5.4 a

— jejich zakončení má plochu, měřenou nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu, nejméně 150 mm^2.

6.7 **Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol**

▼B

6.7.1 Těchto částí se netýkají ustanovení bodu 5.4.

▼M1

6.7.2 Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol nesmějí mít jakékoli špičaté nebo ostré výčnělky, které sahají za vnější rovinu ráfku kola. Křídlové matice nejsou přípustné.

▼B

6.7.3 Při jízdě vozidla v přímém směru nesmí kromě pneumatik žádná část kol ležící nad vodorovnou rovinou procházející jejich osou otáčení vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo vnější konstrukce na vodorovnou rovinu. Pokud však je to funkčními požadavky odůvodněno, mohou kryty kol, které kryjí matice kola a náboje, vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce za podmínky, že poloměr zaoblení vyčnívající části není menší než 30 mm a že toto vyčnívání za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce v žádném případě nepřesahuje 30 mm.

6.8 **Hrany plechů**

6.8.1 Hrany plechů, jako jsou hrany okapů a vedení posuvných dveří, jsou přípustné pouze za podmínky, že jejich okraje jsou zalemované nebo jsou opatřeny ochranným prvkem splňujícím požadavky této přílohy, které se jej týkají. ►M1 Nechráněná hrana se považuje za přehnutou zpět, je-li přehnuta zpět přibližně o 180° nebo je přehnuta směrem ke karoserii takovým způsobem, že se jí nelze dotknout koulí o průměru 100 mm. ◄

6.9 **Panely karoserie**

6.9.1 Záhyby na panelech karoserie smějí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm za předpokladu, že tento poloměr není menší než jedna desetina výšky „H“ výčnělku měřeného podle metody popsané ►M1 v příloze II bodu 1 ◄.

6.10 **Boční deflektory vzduchu nebo deště**

6.10.1 Boční deflektory musí mít poloměr zaoblení nejméně 1 mm na hranách, které mohou směřovat směrem ven.

▼M1

6.11 **Opěry pro zvedák a výfukové trubky**

6.11.1 Opěry pro zvedák a výfuková trubka (trubky) nesmějí vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry ležící svisle nad nimi. Jako výjimka k tomuto požadavku smí výfuková trubka vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry, pokud končí zaoblenými hranami, jejichž poloměr zaoblení je minimálně 2,5 mm.

6.12 **Klapky vstupu a výstupu vzduchu**

6.12.1 Klapky vstupu a výstupu vzduchu musejí splňovat požadavky bodů 5.2, 5.3 a 5.4 ve všech používaných polohách.

6.13 **Střecha**

6.13.1 Posuvné střechy se zkoušejí pouze v zavřené poloze.

6.13.2 Vozidla se sklápěcí střechou musejí být zkoušena při sklopené a při vytažené poloze střechy.

6.13.2.1 Při sklopené střeše se zkouška vnitřního prostoru vozidla neprovádí uvnitř myšlené plochy, kterou představuje střecha ve vytažené poloze.

6.13.2.2 Jsou-li vzpěry sklápěcí střechy standardně opatřeny odnímatelným ochranným krytem, provádí se zkouška vozidla s tímto krytem.

6.14 **Okna**

6.14.1 Okna, která se pohybují směrem ven od vnějšího povrchu vozidla, musejí splňovat ve všech polohách užívání tyto požadavky:

6.14.1.1 nechráněné hrany nesmějí směřovat dopředu;

6.14.1.2 žádná část okna nesmí vyčnívat za vnější obrys vozidla.

6.15 **Držáky registrační tabulky**

6.15.1 Nosné držáky, které dodává výrobce vozidla k registračním tabulkám, musejí splňovat požadavky bodu 5.4 této přílohy, jestliže je možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm, je-li registrační tabulka připevněna podle doporučení výrobce vozidla.

6.16 **Držáky zavazadel a nosiče lyží**

6.16.1 Držáky zavazadel a nosiče lyží musejí být upevněny na vozidle tak, aby byly alespoň v jednom směru nuceně blokovány a aby mohly přenášet vodorovné, podélné a příčné síly rovné nebo větší, než je svislá nosnost nosiče nebo držáku ve svislém směru udávaná jejich

▼M1

výrobcem. Při zkoušce držáku zavazadel nebo nosiče lyží připevněného k vozidlu podle návodu výrobce nesmí působit zkušební zatížení pouze v jednom bodě.

6.16.2 Plochy, kterých je možno se po instalaci nosiče dotknout koulí o průměru 165 mm, nesmějí mít části s poloměrem zaoblení menším než 2,5 mm, kromě použití ustanovení bodu 6.3.

6.16.3 Upevňovací prvky, jako jsou šrouby s hlavou, které jsou utahovány nebo povolovány bez nářadí, nesmějí vyčnívat o více než 40 mm nad plochy uvedené v bodě 6.16.2, přičemž vyčnívání se stanoví metodou předepsanou v příloze II bodu 2, ale za použití koule o průměru 165 mm v případech, že se použije metoda předepsaná v bodě 2.2 této přílohy.

6.17 **Antény pro rádiový příjem nebo vysílání**

6.17.1 Antény pro rádiový příjem nebo vysílání musejí být k vozidlu upevněny takovým způsobem, že je-li jejich nepřipevněný konec níže než 2 m od povrchu silnice v kterékoli používané poloze uvedené výrobcem antény, musí být uvnitř oblasti ohraničené svislými rovinami vzdálenými 10 cm směrem dovnitř od vnějšího obrysu vozidla definovaného v bodě 2.7.

6.17.2 Dále musejí být antény upevněny k vozidlu tak a v případě nutnosti jejich nepřipevněné konce omezeny tak, že žádná jejich část nevyčnívá za vnější obrys vozidla definovaný v bodě 2.7.

6.17.3 Dříky antén smějí mít poloměry zaoblení menší než 2,5 mm. Nepřipevněné konce antén však musejí být opatřeny upevněnými krytkami, jejichž poloměry zaoblení jsou nejméně 2,5 mm.

6.17.4 Základny antén nesmějí podle postupu v příloze II bodu 2 vyčnívat o více než 30 mm. V případě antén se zesilovači vestavěnými do základny však smějí základny vyčnívat až do 40 mm.

6.18 **Návody k montáži**

6.18.1 Držáky zavazadel, nosiče lyží a antény pro rádiový příjem a vysílání, pro které bylo uděleno schválení typu jako pro samostatné technické celky, nesmějí být nabízeny k prodeji, prodávány nebo kupovány, pokud u nich nejsou návody k montáži. Návody k montáži musejí obsahovat dostatečné informace k umožnění montáže schválených částí na vozidlo způsobem, který vyhovuje příslušným ustanovením bodů 5 a 6. Zejména musí být uvedena místa pro použití teleskopických antén.

▼B

(7.)

(7.1)

(7.1.1)

(7.1.2)

(7.2)

8. SHODNOST VÝROBY

(8.1)

8.2 Za účelem ověření shodnosti výroby se schváleným typem se provede dostatečný počet namátkových kontrol sériově vyrobených vozidel.

(9.)

(9.1)

(9.2)

(10.)

▼B

PŘÍLOHA II

▼M1

METODY STANOVENÍ ROZMĚRŮ VÝČNĚLKŮ A MEZER

1. METODA STANOVENÍ VÝŠKY VÝČNĚLKU ZÁHYBŮ V PANELECH KAROSERIE

▼B

►M1 1.1 ◄ Výška „H“ výčnělku se určí graficky ve vztahu k obvodu kružnice o průměru 165 mm, která se vnitřně dotýká obrysu vnějšího povrchu v řezu části, která je vyšetřována.

►M1 1.2 ◄ „H“ je maximální vzdálenost, měřená na přímce jdoucí středem kružnice 165 mm o průměru 165 mm, mezi obvodem této kružnice a vnějším obrysem výčnělku (viz obrázek 1).

►M1 1.3 ◄ V případě, že se kružnice o průměru 100 mm zvnějšku nedotýká části vnějšího obrysu vnějšího povrchu v uvažovaném řezu, se obrys povrchu v této oblasti považuje za obrys tvořený kružnicí o průměru 100 mm mezi jejími body dotyku s vnějším obrysem (viz obrázek 2).

►M1 1.4 ◄ Výrobce předloží výkresy potřebných řezů vnějším povrchem, aby bylo možné výše uvedeným způsobem změřit výšky výčnělků.

▼M1

2. METODA STANOVENÍ ROZMĚRU VÝČNĚLKU KOMPONENTU NAMONTOVANÉHO NA VNĚJŠÍM POVRCHU

2.1 Rozměr výčnělku komponentu, který je namontován na vypuklém povrchu, je možno stanovit buď přímo, nebo ověřením podle výkresu vhodného řezu tímto komponentem v namontovaném stavu.

2.2 Jestliže nemůže být jednoduchým měřením stanoven rozměr výčnělku komponentu namontovaného na povrchu jiném než vypuklém, stanoví se tento rozměr z maximální změny vzdálenosti středu koule o průměru 100 mm od jmenovité čáry panelu, pohybuje-li se koule nad ní a tohoto komponentu se trvale dotýká. Příklad tohoto postupu je na obrázku 3.

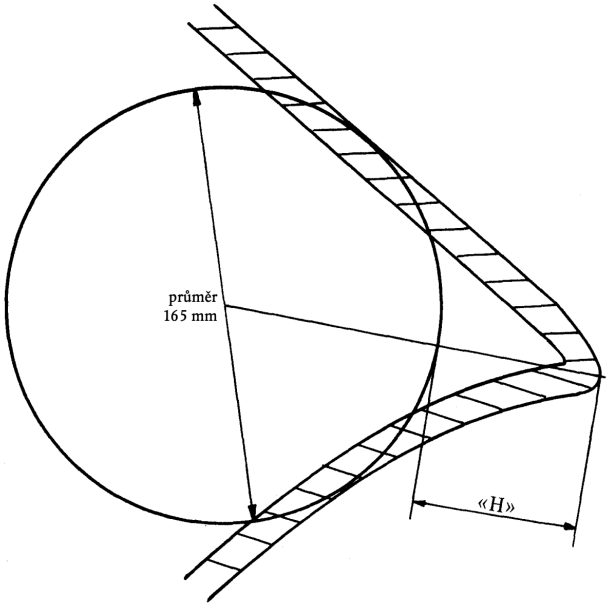
3. METODA STANOVENÍ VÝČNĚLKU ŠTÍTKŮ A RÁMEČKŮ SVĚTLOMETŮ

3.1 Vyčnívání nad vnějším povrchem světlometu se měří vodorovně od bodu styku koule o průměru 100 mm, jak ukazuje obrázek 4.

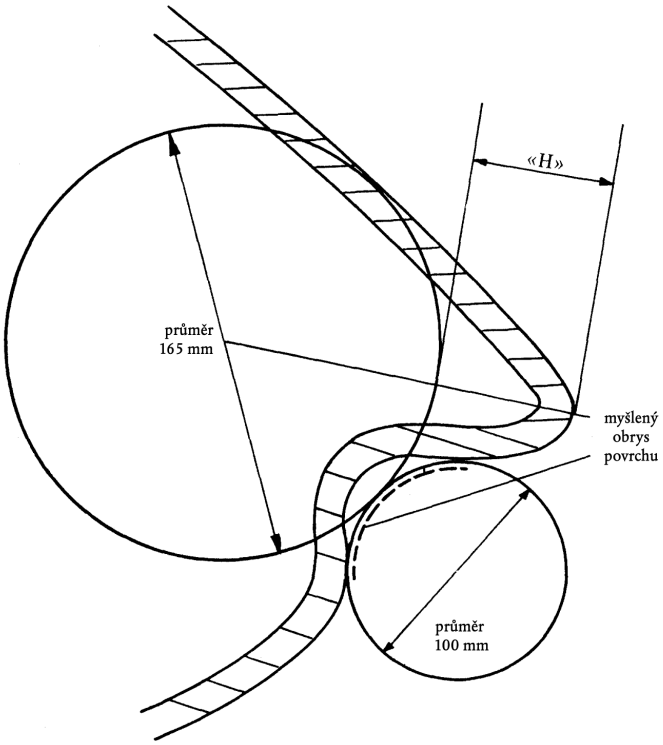
4. METODA STANOVENÍ ROZMĚRU MEZERY NEBO PROSTORU MEZI PRVKY MŘÍŽKY

4.1 Rozměr mezery nebo prostoru mezi prvky mřížky se stanoví ze vzdálenosti mezi dvěma rovinami procházejícími body styku koule a kolmé k čáře spojující tyto body styku. Příklady užití tohoto postupu jsou na obrázcích 5 a 6.

▼B

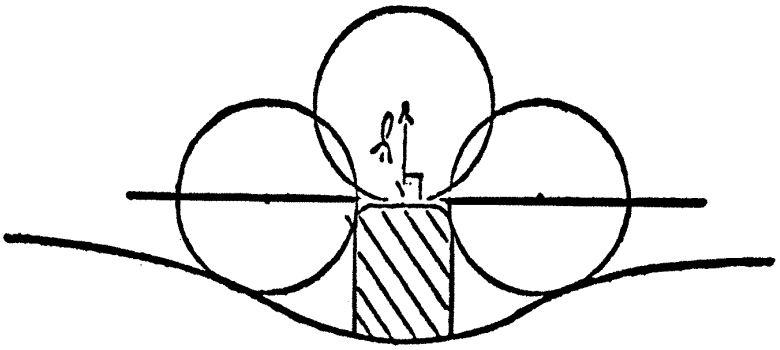

Obrázek 1

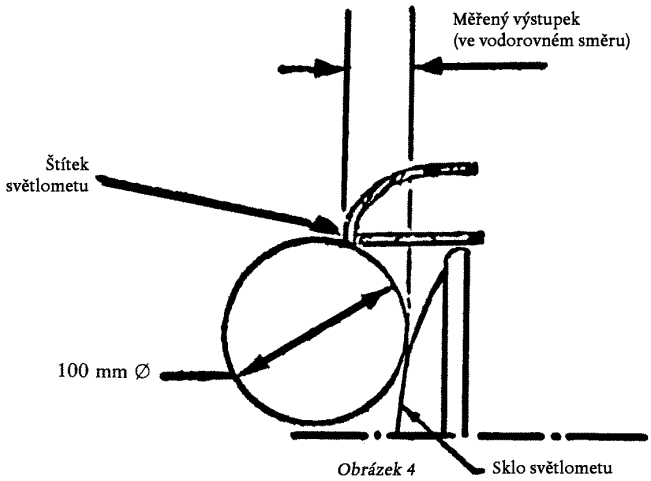

Obrázek 2

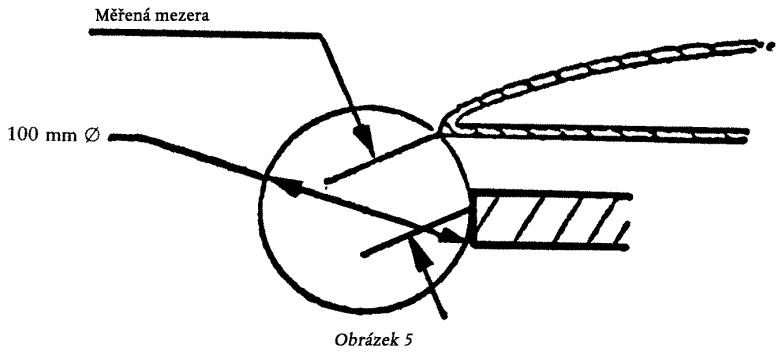
▼M1

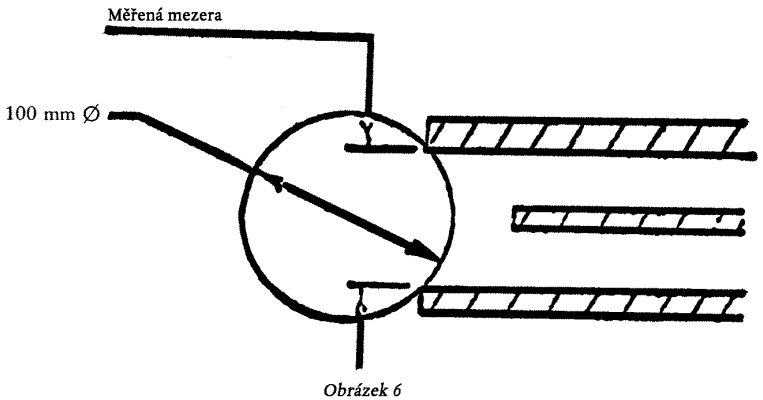
Obrázek 3

Obrázek 4

Obrázek 5

Obrázek 6

▼M1

PŘÍLOHA III

VZOR

▼B

►(1) Název správního orgánu

PŘÍLOHA K CERTIFIKÁTU EHS SCHVÁLENÍ TYPU Z HLEDISKA VNĚJŠÍCH VÝČNĚLKŮ

(Čl. 4 odst. 2 a čl. 10 směrnice Rady ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel)

Se zřetelem na změny podle směrnice 79/488 EHS ◄

EHS schválení typu č .....

1. Výrobní nebo obchodní značka vozidla .....
2. Typ vozidla .....
3. Jméno a adresa výrobce .....

   .....
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce .....

   .....
5. Datum předložení vozidla ke schválení typu .....
6. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu .....

   .....
7. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou .....
8. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou .....
9. Schválení typu z hlediska vnějších výčnělků uděleno/odmítnuto (1).....

   .....
10. Místo .....
11. Datum .....
12. Podpis .....
13. Přiloženy jsou následující dokumenty opatřené výše uvedeným číslem schválení:

    ..... fotografie přední, zadní a bočních částí vozidla,

    ..... rozměrové výkresy nárazníků,

    ..... v případě potřeby výkresy určitých vnějších výčnělků.

(1) Nehodící se škrtněte.

►(1) M1

▼M1

PŘÍLOHA IV

VZOR

[Maximální formát: A4 (210 × 297 mm)]

Název správního orgánu

OSVĚDČENÍ EHS CERTIFIKÁTU TYPU SAMOSTATNÉHO TECHNICKÉHO CELKU

(Článek 9a směrnice Rady ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel)

Samostatný technický celek: typ držáku zavazadel, nosiče lyží, antény pro rádiový příjem a vysílání [1]

EHS schválení typu samostatného technického celku č.

1. Výrobní nebo obchodní značka .....
2. Typ .....
3. Jméno a adresa výrobceTyp .....
   .....
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobceTyp .....
   .....
5. Vlastnosti samostatného technického celku:Typ .....
   .....
6. Případná omezení užití a podmínky pro montážTyp .....
   .....
7. Datum předložení vzorku požadovaného pro EHS schválení typu samostatného technického celku .....
   8. Technická zkušebna .....
9. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou .....
10. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou .....
11. EHS schválení typu samostatného technického celku pro nosič (nosiče) zavazadel, nosič (nosiče) lyží, anténu (antény) pro rádiový příjem a vysílání [1] uděleno/odmítnuto [1]
12. Místo .....
13. Datum .....
14. Podpis .....
15. K tomuto certifikátu jsou přiloženy následující dokumenty opatřené výše uvedeným číslem EHS schválení typu samostatného technického celku: ..... (vyplní se v případě potřeby)
16. Poznámky .....

---

[1] Nehodící se škrtněte.